

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 5. september 2006 i sag T-242/05, AEPI mod Kommissionen — afvisning af annullationssøgsmål vedrørende Kommissionens afslag på at indlede en traktatbrudsprocedure mod Den Helleniske Republik

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 356 af 30.12.2006.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 4. oktober 2007 — Consorzio Elisoccorso San Raffaele mod Elilombarda s.r.l. og Azienda Ospedaliera Ospedale Niguarda Ca' Granda di Milano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-492/06) (¹)

(Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — personer, som kan have adgang til klageprocedurerne — konsortium, der afgiver bud — ret for ethvert af medlemmerne af et konsortium til at klage individuelt)

(2007/C 297/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Consorzio Elisoccorso San Raffaele

Sagsøgte: Elilombarda s.r.l. og Azienda Ospedaliera Ospedale Niguarda Ca' Granda di Milano

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 1 i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative

bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395 s. 33) — national retspraksis, der anerkender individuel søgsmålsadgang mod tilslagsbeslutning for et medlem af et midlertidigt konsortium.

Konklusion

Artikel 1 i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en klage over en beslutning om tildeling af en offentlig kontrakt ifølge national ret kan indgives individuelt af et enkelt af medlemmerne af et konsortium, som ikke er en juridisk person, og som i denne egenskab har deltaget i en procedure om tildeling af denne offentlige kontrakt uden at få tilslag.

(¹) EUT C 20 af 27.1.2007.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) den 13. september 2007 — Meletis Apostolides mod David Charles Orams og Linda Elizabeth Orams

(Sag C-420/07)

(2007/C 297/34)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Meletis Apostolides

Sagsøgte: David Charles Orams og Linda Elizabeth Orams

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Til brug for dette spørgsmål

— henviser begrebet »det regeringskontrollerede område« til de egne af Republikken Cypern, som Republikken Cyperns regering har effektiv kontrol over, og

— begrebet »det nordlige område« til de egne af Republiken Cypern, som Republikken Cyperns regering ikke har nogen effektiv kontrol over.

Indebærer den omstændighed, at anvendelsen af *EU-retten* suspenderes i det nordlige område i henhold til artikel 1, stk. 1, i protokol nr. 10 i tiltrædelsesakten af 2003 vedrørende Cypern, at en ret i en medlemsstat er udelukket fra at anerkende og fuldbyrde en dom, der er afsagt af en ret i Republikken Cypern, der er beliggende i det regeringskontrollerede område, vedrørende et landområde i det nordlige område, når der anmodes om anerkendelse og fuldbyrdelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (»forordning nr. 44/2001«), som er en del af *EU-retten*?

2) Indebærer artikel 35, stk. 1, i forordning nr. 44/2001, at retterne i en medlemsstat har ret eller pligt til at nægte at anerkende og fuldbyrde en dom, der er afsat af retterne i en anden medlemsstat vedrørende et landområde, der er beliggende i sidstnævnte medlemsstat, hvorover regeringen i den pågældende medlemsstat ikke har nogen effektiv kontrol? Er en sådan dom nærmere bestemt i strid med artikel 22 i forordning nr. 44/2001?

3) Kan en dom, der er afsagt af en ret i en medlemsstat, der er beliggende i et område af denne stat, hvorover denne stats regering har effektiv kontrol, vedrørende et landområde i denne stat, hvorover regeringen i denne stat ikke har nogen effektiv kontrol, nægtes anerkendt og fuldbyrdes i henhold til artikel 34, nr. 1, i forordning nr. 44/2001 med den begrundelse, at dommen ikke rent praktisk kan fuldbyrdes det sted, hvor landområdet er beliggende, selv om dommen kan fuldbyrdes i det regeringskontrollerede område af medlemsstaten?

4) Kan en sagsøgt

— når der er afsagt udeblivelsesdom vedrørende ham

— han har taget skridt til at anfægte afgørelsen ved retten i domsstaten, men hvor

— påstanden om ophævelse af udeblivelsesdommen ikke blev taget til følge efter afholdelse af en fuldstændig og retfærdig retsforhandling med den begrundelse, at sagsøgte ikke havde gjort anbringender gældende, der rejser tvivl om det krav, der er rejst over for ham (hvilket er et krav ifølge national ret for at kunne ophæve en udeblivelsesdom)

modsatte sig fuldbyrdelse af den oprindelige udeblivelsesdom eller den dom, hvorved påstanden om ophævelse af udeblivelsesdommen blev forkastet, i medfør af artikel 34,

nr. 2, i forordning nr. 44/2001 med den begrundelse, at det indledende processkrift i sagen ikke er blevet forkyndt for ham i så god tid og på en sådan måde, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen forud for afsigelsen af den oprindelige udeblivelsesdom? Har det betydning, om der under retsforhandlingen kun blev taget hensyn til sagsøgtes indsigelser vedrørende kravet? [Org. s. 10]

5) Hvilke faktorer er relevante med henblik på anvendelsen af den test, der er fastsat i artikel 34, nr. 2, i forordning nr. 44/2001, til brug for vurderingen af, om det indledende processkrift i sagen »er blevet forkyndt for den udeblevne sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen«? Nærmere bestemt:

a) Når der er sket forkyndelse i det omfang, at sagsøgtes opmærksomhed er blevet henledt på dokumenterne, er det da relevant at tage hensyn til de handlinger (eller undladelser), som sagsøgte eller dennes advokat foretog efter forkyndelsen?

b) Hvilken — om nogen — betydning har den adfærd, som sagsøgte eller dennes advokat udviser, eller de vanskeligheder de møder?

c) Er det relevant, at sagsøgtes advokat kunne have givet møde i retten og således undgået, at der blev afsagt udeblivelsesdom?

⁽¹⁾ EFT L 12, s. 1.

Sag anlagt den 13. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-423/07)

(2007/C 297/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Kukovec, som befuldmægtiget, og abogada M. Canal Fontcuberta)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien